

2) Artikel 1, stk. 2, første punktum, og artikel 73 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse eller praksis, hvorefter spilleindtægterne ved drift af spillemaskiner efter et bestemt tidsrum lægges til grund som afgiftsgrundlag.

3) Artikel 1, stk. 2, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national ordning, der regulerer en ikke-harmoniseret afgift, hvorefter den skyldige merværdiafgift modregnes præcist i den førstnævnte afgift.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mod Hochtief Solution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-519/12) (¹)

(Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, stk. 1, litra a) — begrebet »kontraktforhold«)

(2013/C 367/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Sagsøgt: Hochtief Solution AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kúria — fortolkning af artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — en ret i en medlemsstats kompetence i sager om kontraktforhold — en kreditors sagsanlæg på grundlag af en kreditaftale mod et selskab, der har kontrollerende indflydelse i det debitorselskab, der er part i kontrakten, i henhold til de særlige nationale bestemmelser, der regulerer dette førstnævnte selskabs ansvar

Konklusion

En tvist som den i hovedsagen foreliggende, hvor national lovgivning pålægger en person at hæfte for forpligtelserne i et selskab, som personen kontrollerer, idet denne person ikke har opfyldt forpligtelserne

til indberetning efter at have overtaget kontrollen med selskabet, kan ikke anses for at falde ind under »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

(¹) EUT C 46 af 16.2.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. oktober 2013 — Isdin, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — Bial-Portela & Ca SA

(Sag C-597/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ZEBEXIR — det ældre ordmærke ZEBINIX — relative registreringshindringer — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — begrundelsespligt)

(2013/C 367/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Isdin SA (Barcelona, Spanien) (ved abogados G. Marín Raigal og P. López Ronda)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget) og Bial-Portela & C^a SA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 9. oktober 2012 i sag T-366/11, Bial-Portela & C^a mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten annullerede beslutning R 1212/2009-1 truffet den 6. april 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på klage over indsigelsesafdelings afgørelse, hvorved denne afviste indsigelsen rejst af indehaveren af EF-ordmærket »ZEBENIX« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 42 mod ansøgningen om registrering af ordmærket »ZEBEXIR« for varer i klasse 3 og 5 — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 9. oktober 2012, Bial-Portela mod KHIM — Isdin (ZEBEXIR) (sag T-366/11), ophæves.

2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.

3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 86 af 23.3.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 2. september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mod Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sag C-470/13)

(2013/C 367/36)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Sagsøgt: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan medlemsstaterne bestemme, at en økonomisk aktør skal udelukkes fra at deltage i en udbudsprocedure vedrørende indgåelse af en offentlig kontrakt af andre grunde end dem, der er nævnt i artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF (¹) af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, herunder navnlig af grunde, som anses for at være begrundet i hensynet til beskyttelsen af offentlighedens interesse, den ordregivende myndigheds legitime interesser eller den loyale konkurrence og opretholdelsen af en sund konkurrence, og såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, er det da foreneligt med anden betragtning til nævnte direktiv og med artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF at foretage en sådan udelukkelse af en økonomisk aktør, der har begået en overtrædelse i forbindelse med udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed, som inden for de seneste fem år er blevet konstateret ved en retskraftig dom?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende, skal artikel 45, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2004/18, herunder navnlig litra c) og d), da fortolkes således, at enhver økonomisk aktør kan udelukkes fra udbudsproceduren vedrørende indgåelse af en offentlig kontrakt,

hvis vedkommende har begået en overtrædelse, som er blevet konstateret af en administrativ eller retslig myndighed i en konkurrencesag, der er anlagt på baggrund af aktørens erhvervmæssige virksomhed, og som har haft konkurrenceretlige konsekvenser for den økonomiske aktør?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederlandene) den 16. september 2013 — F. Faber mod Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Sag C-497/13)

(2013/C 367/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Faber

Sagsøgt: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af effektivitetsprincippet, af det høje forbrugerbeskyttelsesniveau inden for EU, der tilstræbes med direktiv 1999/44 (¹), eller af andre EU-retlige bestemmelser eller normer, at de nationale retter af egen drift er forpligtet til at undersøge, om køberen i henhold til en aftale er (en) forbruger som omhandlet i artikel 1. stk. 2, litra a), i direktiv 1999/44?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gælder dette også, såfremt sagens akter ingen (eller ufuldstændige eller modstridende) faktiske oplysninger indeholder med henblik på at kunne fastslå køberens egenskab?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, gælder dette også i en appelsag, hvor køber ikke har rejst indsigelse mod den appellerede kendelse fra førsteinstansen, for så vidt som denne i henhold til kendelsen ikke (af egen drift) foretog nogen undersøgelse, og for så vidt som den udtrykkeligt undlod at besvare spørgsmålet, om køber kunne anses for forbruger?